

Bilag til f. t. l. om ophævelse af forældede regler

32. Procuratorerne skal uden nogen Forsømmelse befordre de dem anbefalede Delinquent-Sager, saasnart dem de behørigte Acter enten fra Cancelliet eller vedkommende Øvrigheder ere tilstillede; Befindes nogen Procurator utilbørligen at opholde nogen Delinquent-Sag, efterat han med behørigte Acter er forsynet og er i Stand til at befordre Sagen, straffes han derfor med Mulkt efter Høieste-Rets sigelse og Forseelsens Beskaffenhed. Iligemaade skal de med tilbørlig Flid og Nidkierhed antage sig de Sager, dem som Forsvar for fattige Folk, der ere benaadede med Beneficium Paupertatis, vorde anbefalede, saa Intet deri formedelst deres Efterladenhed vorder forsømt, Vedkommende til Skade og Afgang i deres Ret; hvormed Høieste-Ret nøje skal have Indseende, og i Fald det skulde befindes, at nogen Procurator en anbefalet Sag saa skiødeløs havde behandlet, at den Fattiges Ret derover kunde spildes, skal de Sagen til lovligere Behandling hjemvise paa den skiødeløse Procurators Bekostning, og desuden enten vedbørligen ansee den Procurator, som Forseelsen har beaaet, eller og, om Fornødenheden det udfordrer, Beskaffenheden Kongen referere til nærmere Foranstaltning og Resolution.

33. [De, som vil søge at blive Procurator ved Høieste-Ret, bør, i Følge Fr. 10 Febr. 1736, have appliceret sig paa det juridiske Studium, og om deres Profect in jure og Kyndighed i Fædrelandets Love med behørigte Attester være forsynede, og desuden have siden øvet sig bestandig i Rettergang enten ved de andre Ober- og Underretter, eller hos nogen af de beste Procuratorer ved Høieste-Ret, som deres Fuldmægtig i nogle Aar, hvorpaa de skal frembringe Attester saavel fra den Procurator, de have tient hos, som de Dommere, for hvis Ret de have gaaet i Rette; og naar de da efter Kgl. Tilladelse have med 3 a 4 Sagers Agering for Høieste-Ret aflagt Prøver paa deres Gaver til Procurator-Embedet og til at tale ordentlig og forstaaelig, kan de vente, efter at Kongen derom fra Høieste-Ret har faaet Efterretning, at blive med den fornødne Bevilling, at gaae i Rette som Procurator ved Høieste-Ret, benaades; Og de Procuratorer, som opføre sig ved Høieste-Ret conform med det, dem er foreskrevet, og saaledes som ærkiære Folk vel egner og anstaaer, kan være forsikrede paa, at naar de til Publici Beste have anvendt deres beste Aar og Kræfter, Kongen da i Naade vil tænke paa dem med saadanne Bestillinger, hvorved de paa

en behagelig Maade kan finde deres Underholdning i deres gamle Dage; formodende, at andre, som ere af saa liden Capacitet, at ingen vil betroe dem deres Sager, ikke tage heraf Anledning til at overløbe Kongen med Supplicationer om vacante Bestillinger.]

34. [Af denne Instruction skal enhver af de Tilforordnede og Secretairene rigtig Gienpart gives; Og hvis derudi Procuratorerne angaaer, deraf skal dem iligemaade af Justitiarius rigtig Gienpart under hans Haand meddeles.]

Ad § 2, nr. 11

Patent af 10. november 1774 om Høieste-Ret i Danmark for 1775 og siden fremdeles for de efterfølgende Aaringer, indtil videre, som ændret ved bekendtgørelse af 21. februar 1850 ang. en Forandring i adskillige af de med Hensyn til Rettergangsmaaden for Høiesteret foreskrevne Former

Forskriften indeholder 21 paragraffer, men alene §§ 1-8 samt §§ 18-21 foreslås bevaret.

Den almindelige Høieste-Ret i Danmark skal i førstkommende og efterfølgende Aaringer, indtil anderledes tilsiges, den første Torsdag i hvert Aars Mart. Maaned i Khavn begyndes og holdes, hvor da enhver i de Sager, som dertil lovligen indstevnte ere eller vorde, og for samme Høieste-Ret bør at ordeles og paakiendes, til Lov og Ret skal forhielpes, og dermed i efterskrevne Maader forholdes:

1. Alle de, som nogen Sager til forskrevne Tid have i Rette at føre, og deri ikke allerede Stevning taget, skal i rette Tid, nemlig i Danmark i det seneste 6 Uger, men i Norge $\frac{1}{4}$ Aar, for den bestemte Dag og Termin i Cancelliet om Stevning søge, som dem der skal vorde meddeelt. Og som, til Sagernes Endskaab og hastigere Befordring, endeel Sager skriftlig skal behandles og forhøres, saa advares og anbefales herved alle vedkommende Parter, som ere eller blive bevilgede Stevninger af Cancelliet, at de uden Ophold betidelig forsyne sig med Fuldmægtiger, saafremt de vil undgaae og ikke selv tilskrive sig den Skade, som dem for Forsømmelse ellers maatte tilføies.

2. For Høieste-Ret skal ingen Sager indstevnes, uden de tilforn have været til Herreds- og Lands-Ting eller andre behørigte Steder, og deri